

TITLUL V: Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAPITOLUL I: Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Art. 113: Contribuabili

Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol și sunt denumiți în continuare contribuabili.

Art. 114: Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.

Art. 115: Venituri impozabile obținute din România

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) dividende de la un rezident;

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 115, alin. (1), litera A. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 80. din Ordonanta urgenta 109/2009)

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

d) redevențe de la un rezident;

e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

▶(la data 01-Jan-2005 Art. 115, alin. (1), litera I. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 67. din Ordonanta 83/2004)

j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

▶(la data 04-Jun-2005 Art. 115, alin. (1), litera K. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 36. din Legea 163/2005)

l) venituri din profesii independente desfășurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare -, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut la art. 69;

▶(la data 04-Jun-2005 Art. 115, alin. (1), litera M. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 36. din Legea 163/2005)

▶(la data 04-Jun-2005 Art. 115, alin. (1), litera N. din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 36. din Legea 163/2005)

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la același organizator într-o singură zi de joc.

q) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depășește aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare.

▶(la data 01-Jan-2008 Art. 115, alin. (1), litera Q. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 31. din Ordonanta urgenta 106/2007)

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlului II, III sau IV¹, după caz:

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 115, alin. (2) din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 47. din Ordonanta urgenta 117/2010)

- a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;
- b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare, așa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct., 31, deținute într-o persoană juridică română;
- c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;
- d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, așa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute la o persoană juridică română, și din transferul titlurilor de valoare, așa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c);
- e) veniturile obținute de nerezidenți dintr-o asocieri constituită în România.

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 115, alin. (2), litera E. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 39. din Ordonanța urgentă 58/2010)

(3) Veniturile obținute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică din transferul titlurilor de valoare, așa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), respectiv al titlurilor de participare, așa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute direct sau indirect într-o persoană juridică română, nu reprezintă venituri impozabile în România.

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 115, alin. (4) din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 40. din Ordonanța urgentă 58/2010)

(5) Veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare, așa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute la o persoană juridică română, precum și din transferul titlurilor de valoare, așa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), emise de rezidenți români, nu reprezintă venituri impozabile în România.

▶(la data 01-Jan-2009 Art. 115 din titlul V, capitolul I completat de Art. I, punctul 12. din Ordonanța urgentă 127/2008)

Art. 116: Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

▶(la data 01-Jan-2007 Art. 116, alin. (3) din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 72. din Legea 343/2006)

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) **10%** pentru veniturile din dobânzi și redevențe, dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziție de la data aderării României la Uniunea Europeană și până la data de 31 decembrie 2010, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să dețină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 116, alin. (2), litera B. din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 48. din Ordonanța urgentă 117/2010)

c) **25%** pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 116, alin. (2), litera C. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 41. din Ordonanța urgentă 58/2010)

d) **16%** în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 116, alin. (2), litera D. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 41. din Ordonanța urgentă 58/2010)

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit art. 57;

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.

(4) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb

al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociațiilor până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(5) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 116, alin. (5) din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 42. din Ordonanța urgentă 58/2010)

(6) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

(7) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(8) Modul de determinare și/sau de declarare a veniturilor obținute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română va fi stabilit prin norme.

(9) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 116 din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 81. din Ordonanța urgentă 109/2009)

Art. 117: Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 117, litera A. din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 43. din Ordonanța urgentă 58/2010)

b) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei și în valută și veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat și a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei și în valută pe piața internă și/sau pe piețele financiare internaționale, precum și dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară și veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României;

▶(la data 01-Jan-2009 Art. 117, litera B. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 7. din Ordonanța urgentă 91/2008)

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 117, litera C. din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 43. din Ordonanța urgentă 58/2010)

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 117, litera F. din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 43. din Ordonanța urgentă 58/2010)

g) veniturile persoanelor juridice străine care desfășoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne/autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale sau neguvernamentale;

▶(la data 01-Jan-2007 Art. 117, litera G. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 75. din Legea 343/2006)

h) dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la art. 20¹ alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, este considerată a fi rezidentă a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se

consideră că este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii Europene sau Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

4. deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Dacă beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1-4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică română care plătește dividendul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

1. este o societate înființată în baza legii române și are una dintre următoarele forme de organizare: "societate pe acțiuni", "societate în comandită pe acțiuni", "societate cu răspundere limitată";

2. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plătește dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 117, litera H. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 82. din Ordonanța urgentă 109/2009)

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 117, litera I. din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 43. din Ordonanța urgentă 58/2010)

j) începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau de un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 117, litera J. din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 82. din Ordonanța urgentă 109/2009)

▶(la data 01-Jul-2010 Art. 117, litera K. din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 43. din Ordonanța urgentă 58/2010)

l) dobânzile și/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 117, litera K. din titlul V, capitolul I completat de Art. I, punctul 83. din Ordonanța urgentă 109/2009)

Art. 118: Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

(1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra acelui venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impuneri. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă

certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripție, stabilit prin legislația statului român.

Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislației Uniunii Europene coroborat cu legislația internă, după caz, se efectuează independent de situația obligațiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

(4) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 118, alin. (4) din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 49. din Ordonanța urgentă 117/2010)

Art. 119: Declarații anuale privind reținerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului fiscal curent pentru anul expirat.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 119, alin. (1) din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 85. din Ordonanța urgentă 109/2009)

(1¹) După data aderării României la Uniunea Europeană, plătitorii de venituri sub forma dobânzilor au obligația să depună o declarație informativă referitoare la plățile de astfel de venituri făcute către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene. Declarația se depune până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului curent, pentru informații referitoare la plățile de dobânzi făcute în cursul anului precedent. Modelul și conținutul declarației informative, precum și procedura de declarare a veniturilor din dobânzile realizate din România de către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 01-Jan-2007 Art. 119, alin. (1) din titlul V, capitolul I completat de Art. I, punctul 78. din Legea 343/2006)

▶(la data 23-Jul-2007 Art. 119, alin. (1¹) din titlul V, capitolul I a fost reglementat de Ordinul 564/2007)

▶(la data 01-Jan-2005 Art. 119, alin. (2) din titlul V, capitolul I abrogat de Art. I, punctul 71. din Ordonanța 83/2004)

Art. 120: Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți

(1) Orice nerezident poate depune, personal sau printr-un împuternicit, o cerere la autoritatea fiscală competentă, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuși sau de o altă persoană, în numele său.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 120, alin. (1) din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 86. din Ordonanța urgentă 109/2009)

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de

nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Art. 121: Dispoziții tranzitorii

Veniturile obținute de partenerii contractuali externi, persoane fizice și juridice nerezidente și de contractorii independenți ai acestora, din activități desfășurate de aceștia pentru realizarea obiectivului de investiții «Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă-Unitatea 2», sunt scutite de impozitul prevăzut în prezentul capitol până la punerea în funcțiune a obiectivului de mai sus.

▶(la data 01-Jan-2005 Art. 121 din titlul V, capitolul I modificat de Art. I, punctul 72. din [Ordonanța 83/2004](#))

CAPITOLUL II: Impozitul pe reprezentanțe

Art. 122: Contribuabili

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

Art. 123: Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

▶(la data 02-Jan-2005 Art. 123, alin. (1) din titlul V, capitolul II modificat de Art. 1, punctul 11. din [Legea 494/2004](#))

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

Art. 124: Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

▶(la data 05-Apr-2004 Art. 124 din titlul V, capitolul II a fost reglementat de [Ordinul 460/2004](#))

(1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranșe egale, până la datele de 25 iunie și 25 decembrie inclusiv.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 124, alin. (1) din titlul V, capitolul II modificat de Art. I, punctul 87. din [Ordonanța urgentă 109/2009](#))

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

(3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată.

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

CAPITOLUL III: Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre și aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

Art. 124¹: Definiția beneficiarului efectiv

(1) În sensul prezentului capitol, prin beneficiar efectiv se înțelege orice persoană fizică ce primește o plată de dobândă sau orice persoană fizică pentru care o plată de dobândă este garantată, cu excepția cazului când această persoană dovedește că plata nu a fost primită sau garantată pentru beneficiul său propriu, respectiv atunci când:

- a) acționează ca un agent plătitor, în înțelesul art. 124³ alin. (1); sau
- b) acționează în numele unei persoane juridice, al unei entități care este impozitată pe profit, conform regimului general pentru impozitarea profiturilor, al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE, din 20 decembrie 1985, privind coordonarea dispozițiilor legale, de reglementare și administrare privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sau în numele unei entități la care se face referire la art. 124³ alin. (2), iar în acest din urmă caz, dezvăluie numele și adresa acelei entități operatorului economic care efectuează plata dobânzii și operatorul transmite aceste informații autorității competente a statului membru în care este stabilită entitatea; sau
- c) acționează în numele altei persoane fizice care este beneficiarul efectiv și dezvăluie agentului plătitor identitatea aceluși beneficiar efectiv, în conformitate cu art. 124² alin. (2).

(2) Atunci când un agent plătitor are informații care arată că persoana fizică ce primește o plată de dobândă sau pentru care o plată de dobândă este garantată, poate să nu fie beneficiarul efectiv, iar atunci când nici prevederile alin. (1) lit. a), nici cele ale alin. (1) lit. b) nu se aplică acelei persoane fizice, se vor lua măsuri rezonabile pentru stabilirea identității

beneficiarului efectiv, conform prevederilor 124² alin. (2). Dacă agentul plătitor nu poate identifica beneficiarul efectiv, va considera persoana fizică în discuție drept beneficiar efectiv.

Art. 124²: Identitatea și determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi

(1) România va adopta și va asigura aplicarea pe teritoriul său a procedurilor necesare, care să permită agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi și locul lor de rezidență, în scopul aplicării prevederilor art. 124⁷-124¹¹. Aceste proceduri trebuie să fie în conformitate cu cerințele minime prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv în funcție de cerințele minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor și primitorul dobânzii, la data începerii relației, astfel:

a) pentru relațiile contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, respectiv numele și adresa sa, prin utilizarea informațiilor de care dispune, în special conform reglementărilor în vigoare din statul său de stabilire și dispozițiilor Directivei 91/308/CEE, din 10 iunie 1991, privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, constând în nume, adresă și, dacă există, numărul fiscal de identificare, atribuit de către statul membru de rezidență pentru scopurile fiscale. Aceste detalii vor fi stabilite pe baza pașaportului sau a cărdui de identitate oficial, prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă adresa nu apare nici în pașaport, nici în cârdul de identitate oficial, atunci va fi stabilită pe baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă numărul fiscal de identificare nu este menționat în pașaport, în cârdul de identitate oficial sau în oricare alt document doveditor de identitate, incluzând, posibil, certificatul de rezidență fiscală eliberat pentru scopuri fiscale, prezentate de beneficiarul efectiv, identitatea sa se va completa prin menționarea datei și a locului nașterii, stabilite pe baza pașaportului sau a cărdui de identitate oficial.

(3) Agentul plătitor stabilește rezidența beneficiarului efectiv, pe baza cerințelor minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor și primitorul dobânzii la data începerii relației. Sub rezerva prevederilor de mai jos, se consideră că rezidența se află în țara în care beneficiarul efectiv își are adresa permanentă:

a) în cazul relațiilor contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza informațiilor de care dispune, în special ca urmare a reglementărilor în vigoare în statul său de stabilire și a prevederilor Directivei nr. 91/308/CEE;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza adresei menționate în pașaport, în cârdul de identitate oficial sau, dacă este necesar, pe baza oricărui alt document doveditor de identitate, prezentat de beneficiarul efectiv, și în concordanță cu următoarea procedură: pentru persoanele fizice care prezintă pașaportul sau cârdul de identitate oficial emis de către un stat membru și care declară ele însele că sunt rezidente într-o țară terță, rezidența lor va fi stabilită prin intermediul unui certificat de rezidență fiscală, emis de o autoritate competentă a țării terțe în care persoana fizică a declarat că este rezident. În lipsa prezentării acestui certificat, se consideră că rezidența este situată în statul membru care a emis pașaportul sau un alt document de identitate oficial.

Art. 124³: Definiția agentului plătitor

(1) În sensul prezentului capitol, se înțelege prin agent plătitor orice operator economic care plătește dobânda sau garantează plata dobânzii pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv, indiferent dacă operatorul este debitorul creanței care produce dobândă sau operatorul însărcinat de către debitor sau de către beneficiarul efectiv cu plata dobânzii sau cu garantarea plății de dobândă.

(2) Orice entitate stabilită într-un stat membru către care se plătește dobândă sau pentru care plata este garantată în beneficiul beneficiarului efectiv va fi, de asemenea, considerată agent plătitor, la momentul plății sau garantării unei astfel de plăți. Prezenta prevedere nu se va aplica dacă operatorul economic are motive să creadă, pe baza dovezilor oficiale prezentate de acea entitate, că:

a) este o persoană juridică, cu excepția celor prevăzute la alin. (5); sau

b) profitul său este impozitat prin aplicarea regimului general referitor la impozitarea profiturilor; sau

c) este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei nr. 85/611/CEE. Un operator economic care plătește dobândă sau garantează plata dobânzii pentru o astfel de entitate stabilită în alt stat membru și care este considerată agent plătitor,

în temeiul prezentului alineat, va comunica numele și adresa entității și suma totală a dobânzii plătite sau garantate entității autorității competente a statului membru unde este stabilit, care va transmite mai departe aceste informații autorității competente din statul membru unde este stabilită entitatea.

(3) Entitatea prevăzută la alin. (2) poate totuși să aleagă să fie tratată, în scopul aplicării prezentului capitol, ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, așa cum acesta este prevăzut la alin. (2) lit. c). Exercițarea acestei posibilități face obiectul unui certificat emis de statul membru în care entitatea este stabilită, certificat care este prezentat operatorului economic de către entitate. România va elabora norme în ceea ce privește această opțiune ce poate fi exercitată de entitățile stabilite pe teritoriul său.

(4) Atunci când operatorul economic și entitatea vizate la alin. (2) sunt stabiliți în România, România va lua măsurile necesare pentru a da asigurări că acea entitate îndeplinește prevederile prezentului capitol atunci când acționează ca agent plătitor.

(5) Persoanele juridice exceptate de la prevederile alin. (2) lit. a) sunt:

- a) în Finlanda: avoinyhtio (y) și kommandiittiyhtio (ky)/oppet bolag și kommanditbolag;
- b) în Suedia: handelsbolag (HB) și kommanditbolag (KB).

Art. 124⁴: Definiția autorității competente

În sensul prezentului capitol, se înțelege prin autoritate competentă:

- a) pentru România - Agenția Națională de Administrare Fiscală;
- b) pentru țările terțe - autoritatea competentă definită pentru scopul convențiilor bilaterale sau multilaterale de evitare a dublei impunerii sau, în lipsa acestora, oricare altă autoritate competentă pentru emiterea certificatelor de rezidență fiscală.

Art. 124⁵: Definiția plății dobânzilor

(1) În sensul prezentului capitol, prin plata dobânzii se înțelege:

a) dobânda plătită sau înregistrată în cont, referitoare la creanțele de orice natură, fie că este garantată sau nu de o ipotecă ori de o clauză de participare la beneficiile debitorului, și, în special, veniturile din obligațiuni guvernamentale și veniturile din obligațiuni de stat, inclusiv primele și premiile legate de astfel de titluri de valoare, obligațiuni sau titluri de creanță; penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate plăți de dobânzi;

b) dobânzile capitalizate sau capitalizarea prin cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea creanțelor, prevăzute la lit. a);

c) venitul provenit din plățile dobânzilor fie direct, fie prin intermediul unei entități prevăzute la art. 124³ alin. (2), distribuit prin:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;

- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3);

- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124⁶;

d) venitul realizat din cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea acțiunilor ori unităților în următoarele organisme și entități, dacă aceste organisme și entități investesc direct sau indirect, prin intermediul altor organisme de plasament colectiv sau entități la care se face referire mai jos, mai mult de 40% din activele lor în creanțe de natura celor prevăzute la lit. a), cu condiția ca acest venit să corespundă câștigurilor care, direct sau indirect, provin din plățile dobânzilor care sunt definite la lit. a) și b). Entitățile la care se face referire sunt:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;

- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3);

- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124⁶.

(2) În ceea ce privește alin. (1) lit. c) și d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație cu privire a proporția veniturilor care provin din plăți de dobânzi, suma totală a venitului va fi considerată plată de dobândă.

(3) În ceea ce privește alin. (1) lit. d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație privind procentul activelor investite în creanțe, în acțiuni sau în unități, acest procent este considerat a fi superior celui de 40%. Atunci când nu se poate determina suma venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul este considerat ca fiind rezultatul cesiunii, rambursării sau răscumpărării acțiunii ori unităților.

(4) Atunci când dobânda, așa cum este prevăzută la alin. (1), este plătită sau creditată într-un cont deținut de o entitate prevăzută la art. 124³ alin. (2), această entitate nefiind beneficiara opțiunii prevăzute la art. 124³ alin. (3), dobânda respectivă va fi considerată ca plată de dobândă de către această entitate.

(5) În ceea ce privește alin. (1) lit. b) și d), România cere agenților plătitori situați pe teritoriul ei să anualizeze dobânda peste o anumită perioadă de timp, care nu poate depăși un

an, și să trateze aceste dobânzi anualizate ca plăți de dobândă, chiar dacă nicio cesiune, răscumpărare sau rambursare nu intervine în decursul acestei perioade.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. c) și d), România va exclude din definiția plății dobânzii orice venit menționat în prevederile legate de organisme sau entități stabilite pe teritoriul lor, unde investiția acestor entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depășește 15% din activele lor. În același fel, prin derogare de la alin. (4), România va exclude din definiția plății dobânzii prevăzute la alin. (1) plata dobânzii sau creditarea într-un cont al unei entități prevăzute la art. 124³ alin. (2), care nu beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3) și este stabilită pe teritoriul României, în cazul în care investiția acestei entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depășește 15% din activele sale. Exercițarea acestei opțiuni de către România implică legătura cu alte state membre.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, procentul prevăzut la alin. (1) lit. d) și la alin. (3) va fi de 25%.

(8) Procentele prevăzute la alin. (1) lit. d) și la alin. (6) sunt determinate în funcție de politica de investiții, așa cum este definită în regulile de finanțare sau în documentele constitutive ale organismelor ori entităților, iar în lipsa acestora, în funcție de componenta reală a activelor acestor organisme sau entități.

Art. 124⁶: Sfera teritorială

Prevederile acestui capitol se aplică dobânzilor plătite de către un agent plătitor stabilit în teritoriul în care Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică pe baza art. 299.

Art. 124⁷: Informațiile comunicate de un agent plătitor

(1) Atunci când beneficiarul efectiv este rezident într-un stat membru, altul decât România, unde este agentul plătitor, informațiile minime pe care agentul plătitor trebuie să le comunice autorității competente din România sunt următoarele:

- a) identitatea și rezidența beneficiarului efectiv, stabilite conform art. 124²;
- b) numele și adresa agentului plătitor;
- c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanței generatoare de dobândă;
- d) informații referitoare la plata dobânzii, în conformitate cu alin. (2).

(2) Conținutul minim de informații referitoare la plata dobânzii, pe care agentul plătitor trebuie să le comunice, va face distincția dintre următoarele categorii de dobândă și va indica:

- a) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a): suma dobânzii plătite sau creditate;
- b) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. b) și d): fie suma dobânzii sau a venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare sau rambursare;
- c) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. c): fie suma venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a distribuției;
- d) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (4): suma dobânzii care revine fiecărui membru din entitatea prevăzută la art. 124³ alin. (2), care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 124¹ alin. (1);
- e) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (5): suma dobânzii anualizate.

►(la data 01-Jan-2007 Art. 124⁷, alin. (2), litera E. din titlul V, capitolul III rectificat de Actul din Rectificare din 2006)

(3) România va limita informațiile care privesc plățile de dobânzi ce urmează a fi raportate de către agentul plătitor la informația referitoare la suma totală a dobânzii sau a venitului și la suma totală a veniturilor obținute din cesiune, răscumpărare sau rambursare.

Art. 124⁸: Schimbul automat de informații

(1) Autoritatea competentă din România va comunica autorității competente din statul membru de rezidență al beneficiarului efectiv informațiile prevăzute la art. 124⁷.

(2) Comunicarea de informații are un caracter automat și trebuie să aibă loc cel puțin o dată pe an, în decursul a 6 luni următoare sfârșitului anului fiscal, pentru toate plățile de dobândă efectuate în cursul acestui an.

(3) Dispozițiile prezentului capitol se completează cu cele ale cap. V din prezentul titlu, cu excepția prevederilor art. 124³⁵.

Art. 124⁹: Perioada de tranziție pentru trei state membre

(1) În cursul unei perioade de tranziție, începând cu data la care se face referire la alin. (2) și (3), Belgia, Luxemburg și Austria nu sunt obligate să aplice prevederile privind schimbul automat de informații în ceea ce privește veniturile din economii. Totuși, aceste țări au dreptul să primească informații de la celelalte state membre. În cursul perioadei de tranziție, scopul

prezentului capitol este de a garanta un minimum de impozitare efectivă a veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă efectuate într-un stat membru în favoarea beneficiarilor efectivi, care sunt persoane fizice rezidente fiscal în alt stat membru.

(2) Perioada de tranziție se va termina la sfârșitul primului an fiscal încheiat care urmează după definitivarea ultimului dintre următoarele evenimente:

a) data de intrare în vigoare a acordului dintre Comunitatea Europeană, după decizia în unanimitate a Consiliului, și Confederația Elvețiană, Principatul Liechtenstein, Republica San Marino, Principatul Monaco și Principatul Andorra, care prevede schimbul de informații la cerere, așa cum este definit în Modelul Acordului OECD privind schimbul de informații în materie fiscală, publicat la data de 18 aprilie 2002, denumit în continuare Modelul Acordului OECD, în ceea ce privește plățile de dobândă, așa cum sunt definite în prezentul capitol, efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul acestor țări către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul pentru care se aplică prezentul capitol, în plus față de aplicarea simultană de către aceste țări a unei rețineri la sursă cu o cotă definită pentru perioadele corespunzătoare prevăzute la art. 124¹⁰;

b) data la care Consiliul se învoiește, în unanimitate, ca Statele Unite ale Americii să schimbe informații, la cerere, în conformitate cu Modelul Acordului OECD, în ceea ce privește plățile de dobânzi efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul lor către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul în care se aplică prevederile referitoare la efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii.

(3) La sfârșitul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg și Austria sunt obligate să aplice prevederile privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii, prevăzute la art. 124⁷ și 124⁸, și să înceteze aplicarea percepției unei rețineri la sursă și a venitului distribuit, reglementate la art. 124¹⁰ și 124¹¹. Dacă, în decursul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg și Austria aleg aplicarea prevederilor privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii, prevăzut la art. 124⁷ și 124⁸, atunci nu se vor mai aplica nici reținerea la sursă, nici partajarea venitului, prevăzute la art. 124¹⁰ și 124¹¹.

Art. 124¹⁰: Reținerea la sursă

(1) În decursul perioadei de tranziție prevăzute la art. 124⁹, atunci când beneficiarul efectiv al dobânzii este rezident într-un stat membru, altul decât cel în care agentul plătitor este stabilit, Belgia, Luxemburg și Austria vor percepe o reținere la sursă de 15% în primii 3 ani ai perioadei de tranziție (1 iulie 2005 - 30 iunie 2008), de 20% în timpul următorilor 3 ani (1 iulie 2008 - 30 iunie 2011) și de 35% pentru următorii ani (începând cu 1 iulie 2011).

(2) Agentul plătitor va percepe o reținere la sursă după cum urmează:

a) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a): la suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. b) sau d): la suma dobânzii sau venitului prevăzute/prevăzut la aceste litere sau prin perceperea unui efect echivalent care să fie suportat de primitor pe suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare și rambursare;

c) în cazul plății de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. c): pe suma venitului prevăzut la respectivul alineat;

d) în cazul plății de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (4): pe suma dobânzii care revine fiecărui membru al entității la care s-a făcut referire la art. 124³ alin. (2), care îndeplinește condițiile art. 124¹ alin. (1);

e) atunci când un stat membru exercită opțiunea prevăzută la art. 124⁵ alin. (5): pe suma dobânzii anualizate.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a) și b), reținerea la sursă este percepută la pro-rata pentru perioada de deținere a creanței de către beneficiarul efectiv. Dacă agentul plătitor nu este în măsură să determine perioada de deținere pe baza informațiilor de care dispune, se consideră că beneficiarul efectiv a deținut creanța pe toată perioada de existență, dacă beneficiarul nu furnizează o dovadă a datei de achiziție.

(4) Perceperea unei rețineri la sursă de statul membru al agentului plătitor nu împiedică statul membru de rezidență fiscală a beneficiarului efectiv să impoziteze venitul, conform legii sale naționale, prin respectarea prevederilor Tratatului de instituire a Comunității Europene.

(5) În decursul perioadei de tranziție, statele membre care percep reținerea la sursă pot prevedea ca un agent operator care plătește dobândă sau garantează dobânda pentru o entitate prevăzută la art. 124³ alin. (2) lit. c) stabilită în alt stat membru să fie considerat ca fiind agent plătitor în locul entității și va percepe reținerea la sursă pentru această dobândă, dacă entitatea nu a acceptat formal numele și adresa sa și suma totală a dobânzii care îi este plătită sau garantată, care să fie comunicată conform ultimului paragraf al art. 124³ alin. (2)

lit. c).

Art. 124¹¹: Distribuirea venitului

(1) Statele membre care aplică o reținere la sursă, conform art. 124¹⁰ alin. (1), vor reține 25% din venitul lor și vor transfera 75% din venit statului membru de rezidență al beneficiarului efectiv al dobânzii.

(2) Statele membre care aplică o reținere la sursă, conform art. 124¹⁰ alin. (5), vor reține 25% din venitul lor și vor transfera 75% altor state membre, proporțional cu transferurile efectuate ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1).

(3) Aceste transferuri vor avea loc nu mai târziu de 6 luni de la sfârșitul anului fiscal al statului membru al agentului plătitor, în cazul alin. (1), sau al statului membru al operatorului economic, în cazul alin. (2).

Art. 124¹²: Excepții de la sistemul de reținere la sursă

(1) Statele membre care percep o reținere la sursă, conform art. 124¹⁰, prevăd una sau două dintre următoarele proceduri, permițând beneficiarului efectiv să ceară ca o asemenea reținere să nu fie aplicată:

a) o procedură care permite beneficiarului efectiv să autorizeze în mod expres agentul plătitor să comunice informațiile, în conformitate cu art. 124⁷ și 124⁸. Această autorizație acoperă toate dobânzile plătite beneficiarului efectiv de către respectivul agent plătitor. În acest caz se aplică prevederile art. 124⁸;

b) o procedură care garantează că reținerea la sursă nu va fi percepută atunci când beneficiarul efectiv prezintă agentului său plătitor un certificat emis în numele sau de autoritatea competentă a statului său de rezidență fiscală, în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2) La cererea beneficiarului efectiv, autoritatea competentă a statului membru de rezidență fiscală va emite un certificat care indică:

a) numele, adresa și numărul de identificare fiscală sau alt număr ori, în lipsa acestuia, data și locul nașterii beneficiarului efectiv;

b) numele și adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea garanției.

(3) Acest certificat este valabil pentru o perioadă care nu depășește 3 ani. Certificatul va fi emis fiecărui beneficiar efectiv care îl solicită, în termen de două luni de la solicitare.

Art. 124¹³: Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impunerea economiilor

Procedura administrării acestui capitol în relația cu cele 3 state care au perioadă de tranziție în aplicarea prevederilor acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene și al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 124¹⁴: Eliminarea dublei impuneri

(1) România asigură pentru beneficiarii efectivi rezidenți eliminarea oricărei duble impuneri care ar putea rezulta din perceperea reținerii la sursă în țările care au perioadă de tranziție, prevăzute la art. 124⁹, în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2) România restituie beneficiarului efectiv rezident în România impozitul reținut conform art. 124¹⁰.

Art. 124¹⁵: Titluri de creanțe negociabile

(1) Pe parcursul perioadei de tranziție, prevăzută la art. 124⁹, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2010, obligațiunile naționale și internaționale și alte titluri de creanțe negociabile, a căror primă emisiune este anterioară datei de 1 martie 2001 sau pentru care prospectele emisiunii de origine au fost aprobate înainte de această dată de autoritățile competente, în înțelesul Directivei nr. 80/390/CEE privind cerințele de redactare, verificare și distribuire a informațiilor necesare listării ce trebuie publicate pentru admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a bursei, sau de către autoritățile competente ale țărilor terțe, nu sunt considerate creanțe, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a), cu condiția ca niciun fel de emisiuni noi ale acestor titluri de creanțe negociabile să nu fi fost realizate începând cu data de 1 martie 2002. Totuși, dacă perioada de tranziție se prelungește după data de 31 decembrie 2010, prevederile prezentului alineat vor continua să se aplice doar în ceea ce privește aceste titluri de creanțe negociabile:

a) care conțin clauzele de sumă brută și de restituire anticipată; și

b) atunci când agentul plătitor, așa cum este definit la art. 124³ alin. (1) și (2), este stabilit în unul dintre cele trei state membre care aplică reținerea la sursă și atunci când agentul

plătitor plătește dobânda sau garantează dobânda pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv rezident în România. Dacă o nouă emisiune pentru titlurile de creanțe negociabile menționate mai sus, emise de un guvern sau de o entitate asimilată, care acționează ca autoritate publică sau al cărei rol este recunoscut de un tratat internațional, în înțelesul art. 124¹⁶, este realizată începând cu data de 1 martie 2002, ansamblul acestor titluri emise, constând în emisiunea de origine și în oricare alta ulterioară, este considerat ca fiind o creanță, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) nu împiedică în niciun fel România de a impozita veniturile obținute din titlurile de creanțe negociabile la care se face referire în alin. (1), în conformitate cu legislația fiscală națională.

Art. 124¹⁶: Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 124¹⁵

Pentru scopurile art. 124¹⁵, următoarele entități sunt considerate ca fiind entități care acționează ca autoritate publică sau al căror rol este recunoscut de un tratat internațional:

1. entități din Uniunea Europeană:

Belgia

- Vlaams Gewest (Regiunea Flamandă);
- Region wallonne (Regiunea Valonă);
- Region bruxelloise/Brussels Gewest (Regiunea Bruxelles);
- Communauté française (Comunitatea Franceză);
- Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea Flamandă);
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Comunitatea vorbitoare de limbă germană);

Bulgaria

- municipalități;

Spania

- Xunta de Galicia (Executivul Regional al Galiciei);
- Junta de Andalucía (Executivul Regional al Andaluziei);
- Junta de Extremadura (Executivul Regional Extremadura);
- Junta de Castilla - La Mancha (Executivul Regional Castilla - La Mancha);
- Junta de Castilla - Leon (Executivul Regional Castilla - Leon);
- Gobierno Foral de Navarra (Guvernul Regional al Navarrei);
- Govern de les Illes Balears (Guvernul Insulelor Baleare);
- Generalitat de Catalunya (Guvernul Autonom al Cataloniei);
- Generalitat de Valencia (Guvernul Autonom al Valenciei);
- Diputacion General de Aragon (Consiliul Regional al Aragonului);
- Gobierno de las Islas Canarias (Guvernul Insulelor Canare);
- Gobierno de Murcia (Guvernul Murciei);
- Gobierno de Madrid (Guvernul Madridului);
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Guvernul Comunității Autonome a Țărilor Bascilor);
- Diputacion Foral de Guipuzcoa (Consiliul Regional Guipuzcoa);
- Diputacion Foral de Vizcaya/Bizkaia (Consiliul Regional Vizcaya);
- Diputacion Foral de Alava (Consiliul Regional Alava);
- Ayuntamiento de Madrid (Consiliul Orășenesc al Madridului);
- Ayuntamiento de Barcelona (Consiliul Orășenesc al Barcelonei);
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Consiliul Insulei Gran Canaria);
- Cabildo Insular de Tenerife (Consiliul Insulei Tenerife);
- Instituto de Crédito Oficial (Instituția Creditului Public);
- Instituto Catalán de Finanzas (Instituția Financiară a Cataloniei);
- Instituto Valenciano de Finanzas (Instituția Financiară a Valenciei);

Grecia

[Poză]

Franța

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fondul de Răscumpărare a Datoriei Publice);
- L'Agence française de développement (AFD) (Agenția Franceză de Dezvoltare);
- Réseau Ferre de France (RFF) (Rețeaua Franceză de Căi Ferate);
- Caisse Nationale des Autoroutes (6AN) (Fondul Național al Autostrăzilor);
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Asistența Publică a Spitalelor din Paris);

- Charbonnages de France (CDF) (Consiliul Francez al Cărbunelui);
- Entreprise miniere et chimique (EMC) (Compania Minieră și Chimică);

Italia

- regiuni;
- provincii;
- municipalități;
- Cassa Depositi e Prestiti (Fondul de Depozite și Împrumuturi);

Letonia

- Pasvaldi'bas (guvernele locale);

Polonia

- gminy (comune);
- powiaty (districte);
- wojewodztwa (provincii);
- związki gmin (asociații de comune);
- powiatow (asociații de districte);
- wojewodztw (asociații de provincii);
- miasto stołeczne Warszawa (capitala Varșovia);
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agenția pentru Restructurare și Modernizare a Agriculturii);
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Agenția Proprietăților Agricole);

Portugalia

- Regiao Autonoma da Madeira (Regiunea Autonomă a Madeirei);
- Regiao Autonoma dos Acores (Regiunea Autonomă a Azorelor);
- municipalități;

România

- autoritățile administrației publice locale;

Slovacia

- mesta a obce (municipalități);
- Železnice Slovenskej Republiky (Compania Slovacă de Căi Ferate);
- Statny fond cestneho hospodarstva (Fondul de Stat pentru Gestionarea Drumurilor);
- Slovenske elektrarne (Companiile Slovace de Energie);
- Vodohospodarska vystavba (Compania de Economie a Apei).

2. entități internaționale;

- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare;
- Banca Europeană de Investiții;
- Banca Asiatică de Dezvoltare;
- Banca Africană de Dezvoltare;
- Banca Mondială - Banca Internațională de Reconstrucție și Dezvoltare - Fondul Monetar Internațional;
- Corporația Financiară Internațională;
- Banca InterAmerică de Dezvoltare;
- Fondul Social de Dezvoltare al Consiliului Europei;
- Euratom;
- Comunitatea Europeană;
- Corporația Andină de Dezvoltare (CAF);
- Eurofima;
- Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului;
- Banca Nordică de Investiții;
- Banca Caraibiană de Dezvoltare.

Prevederile art. 124¹⁵ nu aduc atingere niciuneia dintre obligațiile internaționale pe care România și le-a asumat în relațiile cu entitățile internaționale menționate mai sus.

3. entități din state terțe:

- acele entități care îndeplinesc următoarele criterii:

a) entitatea care este considerată în mod cert ca fiind o entitate publică, conform criteriilor naționale;

b) o astfel de entitate publică este un producător din afara Comunității, care administrează și finanțează un grup de activități, furnizând în principal bunuri și servicii din afara Comunității, destinate beneficiului Comunității și care sunt efectiv controlate de guvernul central;

c) respectiva entitate publică este un emitent de datorii de mari dimensiuni și cu

regularitate;

d) statul vizat poate să garanteze că o asemenea entitate publică nu va exercita o răscumpărare înainte de termen, în cazul clauzelor de reîntregire a sumei brute.

Art. 124¹⁷: Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei nr. 2003/48/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

↳(la data 01-Jan-2007 titlul V completat de Art. I, punctul 79. din Legea 343/2006)

CAPITOLUL IV: Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

Art. 124¹⁸: Sfera de aplicare și procedura

(1) Plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o întreprindere din alt stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru situat în alt stat membru.

(2) O plată făcută de o întreprindere rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O întreprindere a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor și redevențelor doar dacă primește acele plăți pentru beneficiul său propriu, și nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un mandatar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor:

a) dacă creanța sau dreptul de utilizare a informației, în privința căreia plățile de dobânzi sau redevențe iau naștere, este efectiv legată de acel sediu permanent; și

b) dacă plățile de dobânzi sau redevențe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menționate la art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, «impozitului nerezidenților/belasting der niet-verblijfhouders» ori, în cazul Spaniei, «impozitului asupra venitului nerezidenților» sau unui impozit care este identic sau în mod substanțial similar și care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevențelor, nicio altă parte a întreprinderii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevențe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol trebuie să se aplice numai în cazul în care întreprinderea care este plătitor sau întreprinderea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevențelor este o întreprindere asociată a întreprinderii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevențe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către ori către un sediu permanent situat într-un stat terț al unei întreprinderi dintr-un stat membru și activitatea întreprinderii este, în întregime sau parțial, desfășurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislația sa fiscală, dobânzile sau redevențele primite de către întreprinderile rezidente, de sediile permanente ale întreprinderilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se vor aplica unei întreprinderi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi a altui stat membru, atunci când condițiile stabilite la art. 124²⁰ lit. b) nu au fost menținute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

↳(la data 01-Jan-2011 Art. 124¹⁸, alin. (10) din titlul V, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 88. din Ordonanța urgentă 109/2009)

(11) Îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol și de art. 124²⁰ va fi dovedită la data plății dobânzilor sau redevențelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, se va aplica reținerea impozitului la sursă.

↳(la data 01-Jan-2011 Art. 124¹⁸, alin. (11) din titlul V, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 88. din Ordonanța urgentă 109/2009)

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 124¹⁸, alin. (12) din titlul V, capitolul IV abrogat de Art. I, punctul 89. din Ordonanta urgenta 109/2009)

(13) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări și va conține următoarele informații:

- a) dovada rezidenței, în scopul impozitării, pentru întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe din România și, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;
- b) deținerea dreptului de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către întreprinderea care primește astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau existența condițiilor în conformitate cu prevederile alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;
- c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii), în cazul întreprinderii primitoare;
- d) o deținere minimă, în conformitate cu prevederile art. 124²⁰ lit. b);
- e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) a existat.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plățile din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 124¹⁸, alin. (13) din titlul V, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 90. din Ordonanta urgenta 109/2009)

(14) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va informa imediat întreprinderea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 124¹⁸, alin. (14) din titlul V, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 90. din Ordonanta urgenta 109/2009)

(15) Dacă respectiva întreprindere plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. În acest sens se va solicita informația specificată la alin. (13). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripție.

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 124¹⁸, alin. (15) din titlul V, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 90. din Ordonanta urgenta 109/2009)

(16) Impozitul reținut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului și a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va fi îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 124¹⁸, alin. (16) din titlul V, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 90. din Ordonanta urgenta 109/2009)

Art. 124¹⁹: Definiția dobânzii și a redevențelor

În sensul prezentului capitol:

- a) termenul dobândă înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi;
- b) termenul redevențe înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și software, orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori științific; plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori științific vor fi considerate redevențe.

Art. 124²⁰: Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

În sensul prezentului capitol:

- a) termenul întreprindere a unui stat membru înseamnă orice întreprindere:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în această privință în lista prevăzută la art. 124²⁶; și

(ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru și nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impuneri pe venit și pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Comunității; și

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar și care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Germania;
- [Poză] în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statlîn g în komstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- [Poză] în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagiado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todetek dochodowy odosob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;
- [POZA] în Bulgaria;

►(la data 01-Jan-2011 Art. 124²⁰, litera A. din titlul V, capitolul IV completat de Art. I, punctul 91. din Ordonanta urgenta 109/2009)

b) o întreprindere este o întreprindere asociată a unei alte întreprinderi dacă, cel puțin:

(i) prima întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau

(ii) cea de-a doua întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei întreprinderi; sau

(iii) o întreprindere terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei companii, cât și în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Comunității Europene;

c) termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfășoară în întregime sau în parte activitatea unei întreprinderi rezidente într-un alt stat membru.

Art. 124²¹: Exceptarea plăților de dobânzi sau de redevențe

(1) Nu se vor acorda beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

►(la data 01-Jan-2011 Art. 124²¹, alin. (1) din titlul V, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 92. din Ordonanta urgenta 109/2009)

a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;

b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să își schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani după data emisiunii.

(2) Când datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor ori între unul dintre ei și o altă persoană, suma dobânzilor sau redevențelor depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menționată,

dacă există o astfel de sumă.

Art. 124²²: Fraudă și abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului.

(2) România poate, în cazul tranzacțiilor pentru care motivul principal sau unul dintre motivele principale este fraudă, evaziunea fiscală sau abuzul, să retragă beneficiile stabilite prin prezentul capitol sau poate să refuze aplicarea lui.

Art. 124²³: Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia și Slovacia

(1) Grecia, Letonia, Polonia și Portugalia sunt autorizate să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi și redevențe între întreprinderi asociate până la data de 1 iulie 2005, iar pe durata perioadei de tranziție de 8 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de dobândă sau redevențe, care se fac către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depășească 10% în timpul primilor 4 ani și 5% în timpul următorilor 4 ani.

Lituania este autorizată să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi și redevențe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. Pe durata unei perioade de tranziție de 6 ani, începând de la 1 iulie 2005, cota de impozit aplicată în această țară asupra plăților de redevențe făcute către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depășească 10%. În timpul primilor 4 ani din perioada de tranziție de 6 ani, cota de impozit aplicată asupra plăților de dobânzi făcute unei întreprinderi asociate din alt stat membru sau unui sediu permanent situat în alt stat membru nu va depăși 10%; pentru următorii 2 ani, cota de impozit aplicată asupra unor astfel de plăți de dobânzi nu va depăși 5%.

Spania și Republica Cehă sunt autorizate, doar pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de redevențe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. În timpul unei perioade de tranziție de 6 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de redevență făcute către o întreprindere asociată din alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu va depăși 10%. Slovacia este autorizată, numai pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea de impozit pentru o perioadă de tranziție de doi ani, începând cu data de 1 mai 2004.

Totuși, aceste reguli tranzitorii sunt supuse aplicării permanente a oricăror cote de impozit, mai scăzute decât cele la care se face referire mai sus, în condițiile unor acorduri bilaterale încheiate între Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia și alte state membre.

(2) Când o întreprindere rezidentă în România sau un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru, situat în România:

- a) primește dobânzi sau redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia;
- b) primește redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Republica Cehă, Spania sau Slovacia;
- c) primește dobânzi sau redevențe din partea unui sediu permanent situat în Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia, al unei întreprinderi asociate a unui stat membru; sau
- d) primește redevențe de la un sediu permanent situat în Republica Cehă, Spania sau Slovacia al unei întreprinderi asociate a unui stat membru,

România acordă la calculul impozitului pe profit o sumă egală cu impozitul plătit în Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, în conformitate cu alin. (1), stabilită asupra aceluși venit. Suma se acordă ca o deducere din impozitul pe profitul obținut de întreprinderea sau de sediul permanent care a primit acel venit.

(3) Deducerea prevăzută la alin. (2) nu poate să depășească acea sumă mai mică:

- a) față de impozitul de plată din Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, pentru un astfel de venit, pe baza alin. (1); sau
- b) a părții de impozit pe profitul întreprinderii sau al sediului permanent care primește dobânda sau redevențele, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă acelor plăți, conform legislației naționale a României.

Art. 124²⁴: Clauza de delimitare

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naționale sau celor bazate pe

tratatele la care România este parte și ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor și a redevențelor.

Art. 124²⁵: Măsuri luate de România

Procedura administrării acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene și al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 124²⁶: Lista societăților acoperite de prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii)

Societățile acoperite de prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăți cunoscute în legislația belgiană ca: "naamloze vennootschap/societe anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee" și acele entități publice legislative care desfășoară activitate conform dreptului privat;

b) societăți cunoscute în legislația daneză ca: "aktieselskab" și "anpartsselskab";

c) societăți cunoscute în legislația germană ca: "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung" și "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăți cunoscute în legislația grecească ca: [Poză]

e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca: "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" și acele entități publice legale care desfășoară activitate conform dreptului privat;

f) societăți cunoscute în legislația franceză ca: "societe anonyme, societe en commandite par actions, societe aresponsabilite limitee" și entități publice și întreprinderi industriale și comerciale;

g) societăți cunoscute în legislația irlandeză ca societăți pe acțiuni sau pe garanții, societăți private pe acțiuni sau pe garanții, entități înregistrate conform legislației societăților industriale și prudențiale sau societăți de construcții înregistrate conform legii societăților de construcții;

h) societăți cunoscute în legislația italiană ca: "societa per azioni, societa in accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" și entități publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;

i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca: "societe anonyme, societe en commandite par actions și societe a responsabilite limitee";

j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca: "noomloze vennootschap" și "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca: "Aktiengesellschaft" și "Gesellschaft mit beschränkter Haftung";

l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile, având formă comercială, și cooperative și entități publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca: "osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank" și "vakuutusyhtiö/forskrin gsbolag";

n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca: "aktiebolag" și "forskrin gsaktiebolag";

o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;

p) societăți cunoscute în legislația cehă ca: "akciová společnost", "společnost s ručením omezením", "verejná obchodní společnost", "komanditní společnost", "družstvo";

q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca: "täisühing", "usaldusühing", "osühing", "aktsiaselts", "tulundusühing";

r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste, precum și alte entități care sunt considerate societăți, conform legii impozitului pe venit;

s) societăți cunoscute în legislația letonă ca: "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību";

ș) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;

t) societăți cunoscute în legislația ungară ca: "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlátolt felelősségű társaság", "résztvénytársaság", "egyesület", "közhasznú társaság", "szövetkezet";

ț) societăți cunoscute în legislația malteză ca: "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet în akkomandita lil-kapital taghhom maqsum f'azzjonitjiet";

u) societăți cunoscute în legislația poloneză ca: "spółka akcyjna", "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością";

v) societăți cunoscute în legislația slovenă ca: "delniska družba", "komanditna delniska družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo", "družba z neomejeno odgovornostjo";

w) societăți cunoscute în legislația slovacă ca: "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť", "verejná obchodná spoločnosť", "družstvo".

x) societăți cunoscute în legislația română ca: "societăți în nume colectiv", "societăți în comandită simplă", "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";

y) societăți cunoscute în legislația bulgară ca: [POZA]

▶(la data 01-Jan-2011 Art. 124²⁶, litera W. din titlul V, capitolul IV completat de Art. I, punctul 93. din Ordonanța urgentă 109/2009)

Art. 124²⁷: Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei 2003/49/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind un sistem comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi și redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2011.

▶(la data 01-Jan-2011 titlul V, capitolul III completat de Art. I, punctul 80. din Legea 343/2006)

CAPITOLUL V: Schimb de informații în domeniul impozitelor directe

▶(la data 01-Jan-2010 titlul V, capitolul V modificat de Art. I, punctul 94. din Ordonanța urgentă 109/2009)

Art. 124²⁸: Prevederi generale

(1) În conformitate cu prevederile prezentului capitol, autoritățile competente ale statelor membre vor schimba orice informație care poate să le îndreptățească să efectueze o corectă stabilire a impozitelor pe venit și pe capital și orice informație referitoare la stabilirea impozitelor asupra primelor de asigurare la care se face referire la art. 3 paragraful 6 din Directiva 76/308/CEE a Consiliului, din 15 martie 1976, privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de anumite obligații fiscale, taxe, impozite și alte măsuri, cu amendamentele ulterioare.

(2) Vor fi privite ca impozite pe venit și pe capital, indiferent de modul în care sunt stabilite, toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elemente de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitul pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de capital.

(3) Impozitele la care se face referire la alin. (2) sunt în prezent, în mod special:

a) în Belgia:

- impozitul persoanelor fizice;
- impozitul societăților;
- impozitul persoanelor morale;
- impozitul nerezidenților;

b) în Danemarca:

- indkomstskat til staten;
- selskabsskat;
- den kommunale indkomstskat;
- den amtskommunale indkomstskat;
- folkepensionsbidragene;
- somendsskatten;
- den saerlige indkomstskat;
- kirkeskat;
- formueskat til staten;
- bidrag til dagpengefonden;

c) în Germania:

- Einkommensteuer;
- Körperschaftsteuer;
- Vermögensteuer;
- Gewerbesteuer;
- Grundsteuer;

d) în Grecia:

[Poză]

e) în Spania:

- impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- impozitul pe societăți;
- impozitul extraordinar pe averea persoanelor fizice;

f) în Franța:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe societate;
- impozitele profesionale;
- taxe fonciere sur les proprietes baties;
- taxe fonciere sur les proprietes non baties;

g) în Irlanda:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe corporație;
- impozitul pe câștiguri de capital;
- impozitul pe avere;

h) în Italia:

- imposta sul reddito delle persone fisiche;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche;
- imposta locale sui redditi;

i) în Luxemburg:

- impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- impozitul pe veniturile colectivităților;
- impozitul comercial comunal;
- impozitul pe avere;
- impozitul funciar;

j) în Olanda:

- Inkomstenbelasting;
- Vennootschapsbelasting;
- Vermogensbelasting;

k) în Austria

- Einkommensteuer
- Körperschaftsteuer;
- Grundsteuer;
- Bodenwertabgabe;
- Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;

l) în Portugalia:

- contribuicao predial;
- imposto sobre a industria agricola;
- contribuicao industrial;
- imposto de capitais;
- imposto profissional;
- imposto complementar;
- imposto de mais - valias;
- imposto sobre o rendimento do petroleo;
- os adicionais devidos sobre os impostos precedentes;

m) în Finlanda:

- Valtion tuleverot - de statlin ga inkomstskatterna;
- Yhteisöjen tulovero - inkomstskatten for samfund;
- Kunnallisvero - kommunalskatten;
- Kirkollisvero - kyrkoskatten;
- Kansaneläkevuutusmaksu - folkpensionsforsakrîn gspremien;
- Sairausvakuutusmaksu- sjukforsakrîn gspremien;
- Korkotulom lahdevero - kallskatten pa rantein komst;
- Rajoitetusti verovelvollisen lahdevero - kallskatten for begransat skattskylding;
- Valtion varallisuusvero - den statlinga formogenhetsskatten;
- Kiin teistovero - fastin ghetsskatten;

n) în Suedia:

- Den statliga inkomstskatten;
- Sjomansskatten;
- Kupongskatten;
- Den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta;
- Den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta artister m.fl.;
- Den statliga fastighetsskatten;

- Den kommunala inkomstskatten;
 - Formogenhetsskatten;
- o) în Marea Britanie:**
- impozitul pe venit;
 - impozitul pe corporații;
 - impozitul pe câștigurile de capital;
 - impozitul pe venitul petrolier;
 - impozitul pe îmbunătățiri funciare;
- p) în Republica Cehă:**
- dane priijmu;
 - dan z nemovitosti;
 - dan dedicka, dan darovaci a dan zprevodu nemovitosti;
 - dan z pridane hodnoty;
 - spotrebni dane;
- q) în Estonia:**
- Tulumaks;
 - Sotsiaalmaks;
 - Maamaks;
- r) în Cipru:**
- [Poză]
- s) în Letonia:**
- iedzivotaju ienakuma nodoklis;
 - nekustama ipasuka nodoklis;
 - uznemumu ienakuma nodoklis;
 - gyventoju pajamu mokestis;
 - pelno mokestis;
 - imoniu ir organizaciju nekilnojamojo turto mokestis;
 - zemes mokestis;
 - mokestis uz valstybinius gamtos isteklius;
 - mokestis uz aplinkos tersima;
 - naftos ir duju istekliu mokestis;
 - paveldimo turto mokestis;
- ș) în Lituania:**
- t) în Ungaria:**
- szemelyi jovedelemando;
 - tarsazagi ado;
 - osztalekado;
 - altalanos forgalmi ado;
 - jovedeki ado;
 - epitmenyado;
 - telekado;
 - Taxxa fuq l-income;
- ț) în Malta:**
- u) în Polonia:**
- podatek dochodowy od osob prawnych;
 - podatek dochodowy od osob fizycznych;
 - podatek od czynnosci cywilnopranych;
- v) în Slovenia:**
- dohodnina;
 - davki obcanov;
 - davek od dobicka pravnih oseb;
 - posebni davek na bilacno vsoto bank in hranilnic;
- w) în Slovacia:**
- dan z prijmov fyzickych osob;
 - dan z prijmov pravnickych osob;
 - dan z dedicstva;
 - dan z darovania;
 - dan z prevodu a prechodu nehnutel'nosti;

- dan z nehnutel'nosti;
- dan z predanej hodnoty;
- spotrebne dane.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică, de asemenea, asupra oricăror impozite identice sau similare stabilite ulterior, în plus, sau în locul impozitelor prevăzute la alin. (3). Autoritățile competente ale statelor membre se vor informa reciproc asupra datei de intrare în vigoare a unor asemenea impozite.

(5) Sintagma autoritate competentă înseamnă:

a) în Belgia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

b) în Danemarca:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

c) în Germania:

- ministrul federal de finanțe sau un reprezentant autorizat;

d) în Grecia:

- [Poză] sau un reprezentant autorizat;

e) în Spania:

- ministrul economiei și finanțelor sau un reprezentant autorizat;

f) în Franța:

- ministrul economiei sau un reprezentant autorizat;

g) în Irlanda:

- comisionarii de venituri sau reprezentanții lor autorizați;

h) în Italia:

- șeful departamentului de politică fiscală sau reprezentantul său autorizat;

i) în Luxemburg:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

j) în Olanda:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

k) în Austria:

- ministrul federal de finanțe sau un reprezentant autorizat;

l) în Portugalia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

m) în Finlanda:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

n) în Suedia:

- șeful departamentului de finanțe sau reprezentantul său autorizat;

o) în Marea Britanie:

- comisionarii de la vamă și accize sau un reprezentant autorizat pentru informațiile solicitate, referitoare la taxe asupra primelor de asigurare și accize;
- comisionarii de la Inland Revenue sau reprezentanții lor autorizați;

p) în Republica Cehă:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

q) în Estonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

r) în Cipru:

- [Poză] sau un reprezentant autorizat;

s) în Letonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;
- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

ș) în Lituania:

t) în Ungaria:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;
- ministrul responsabil de departamentul fiscal sau un reprezentant autorizat;

ț) în Malta:

u) în Polonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

v) în Slovenia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;
- w) în Slovacia:
- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;
- x) în România:
- ministrul finanțelor publice sau un reprezentant autorizat.

Art. 124²⁹: Schimb la cerere

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate cere autorității competente a altui stat membru să transmită informația la care s-a făcut referire la art. 124²⁸ alin. (1), într-un caz special. Autoritatea competentă a statului solicitat nu va da curs cererii de schimb de informații dacă este evident că autoritatea competentă a statului care face cererea nu a epuizat propriile sale surse obișnuite de obținere a informațiilor, surse pe care le-ar fi putut utiliza, conform circumstanțelor, pentru a obține informațiile cerute fără a provoca riscul de periclitare a realizării căutării după rezultat.

(2) Pentru scopul transmiterii informației la care s-a făcut referire la art. 124²⁸ alin. (1), autoritatea competentă a statului membru solicitat va asigura condițiile pentru conducerea oricăror anchete necesare în vederea obținerii acestor informații.

(3) În scopul obținerii informației cerute, autoritatea competentă căreia i se solicită această informație sau autoritatea administrativă la care se recurge va proceda ca și cum ar acționa pe cont propriu sau, la cererea celeilalte autorități, în contul propriului stat membru.

Art. 124³⁰: Schimbul automat de informații

Pentru categoriile de cazuri pe care autoritățile competente le vor determina conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124³⁸, autoritățile competente ale statelor membre vor schimba în mod regulat informațiile la care se face referire la art. 124²⁸ alin. (1), fără o cerere anterioară.

Art. 124³¹: Schimbul spontan de informații

(1) Autoritatea competentă a unui stat membru poate transmite autorității competente a oricărui alt stat membru vizat, fără o cerere anterioară, informațiile la care se face referire la art. 124²⁸ alin. (1), pe care le cunoaște din următoarele circumstanțe:

a) autoritatea competentă a unui stat contractant s-a bazat pe presupunerea că ar putea fi o pierdere a impozitului într-un alt stat membru;

b) o persoană supusă impozitării obține o reducere a impozitului sau o scutire de impozit în alt stat membru, care ar putea genera o creștere a impozitului sau a obligației de impozitare în alt stat membru;

c) afacerea tratată între o persoană supusă impozitării într-un stat membru și o persoană supusă impozitării într-un alt stat membru este dirijată prin una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o diminuare a impozitului în unul sau în celălalt stat membru sau în ambele state;

d) autoritatea competentă a unui stat membru s-a bazat pe presupunerea că diminuarea impozitului poate rezulta din transferurile artificiale de profituri în cadrul grupurilor de întreprinderi;

e) informația transmisă la unul din statele membre de către autoritatea competentă a celuilalt stat este în măsură să dea informațiile care pot fi relevante în stabilirea obligației pentru impunere în ultimul dintre state.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot, conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124³⁸, să extindă schimbul de informații prevăzut la alin. (1) la alte cazuri decât cele specificate în articolul menționat.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre pot să-și transmită una alteia informațiile la care se face referire la art. 124²⁸ alin. 1, despre care au cunoștință, în orice alt caz, fără o cerere anterioară.

Art. 124³²: Limita de timp pentru transmiterea informației

Autoritatea competentă a unui stat membru căruia, conform dispozițiilor prezentului capitol, i se solicită să furnizeze informații le va transmite cât mai repede posibil. Dacă întâmpină obstacole în furnizarea informațiilor sau dacă refuză să le furnizeze, va informa autoritatea care solicită informația despre acest lucru, indicând natura obstacolelor sau a motivelor refuzului său.

Art. 124³³: Colaborarea dintre oficialii statului vizat

Pentru scopul aplicării prevederilor precedente, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informația și autoritatea competentă a statului membru pentru care se furnizează informația pot cădea de acord, conform procedurii de consultare prevăzute la art.

124³⁸, să autorizeze prezența în primul stat membru a oficialilor administrației fiscale din celălalt stat membru. Amănunțele pentru aplicarea acestei prevederi vor fi determinate conform aceleiași proceduri.

Art. 124³⁴: Prevederi privind secretul

(1) Toate informațiile făcute cunoscute unui stat membru, conform prezentului capitol, vor fi păstrate secrete în acel stat în același mod ca și informația primită conform legislației interne. În orice caz, asemenea informații:

a) pot fi făcute cunoscute numai persoanelor direct implicate în stabilirea impozitului sau în controlul administrativ al acestei stabiliri a impozitului;

b) pot fi făcute cunoscute numai în legătură cu procedurile judecătorești sau procedurile administrative care implică sancțiuni luate în vederea sau în legătură cu stabilirea sau revizuirea bazei de impozitare și numai persoanelor care sunt direct implicate în asemenea proceduri; astfel de informații pot fi totuși dezvăluite în timpul audierilor publice sau al proceselor de judecată, dacă autoritatea competentă a statului membru care a furnizat informația nu ridică nici o obiecție la momentul când acest stat furnizează prima dată informația;

c) vor fi folosite, în orice circumstanță, numai pentru scopuri fiscale sau în legătură cu procedurile judecătorești sau administrative care implică sancțiuni întreprinse cu privire la sau în legătură cu stabilirea sau revizuirea bazei fiscale.

În plus, informațiile pot fi folosite la stabilirea altor obligații fiscale, taxe și impozite prevăzute la art. 2 din Directiva nr. 76/308/CEE a Consiliului.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu vor obliga un stat membru a cărui legislație sau practică administrativă instituie, pentru scopuri fiscale, prevederi legislative cu puteri mai restrânse decât cele cuprinse în acest alineat să furnizeze informații, dacă statul vizat nu acționează în sensul respectării acelor prevederi legislative cu puteri mai restrânse.

(3) Indiferent de prevederile alin. (1), autoritățile competente ale statului membru care furnizează informația pot permite să fie folosită această informație pentru alte scopuri, în statul care cere informația, dacă, potrivit legislației din statul care dă informația, aceasta poate fi folosită în statul care dă informația, în condiții similare, pentru scopuri similare.

(4) Când o autoritate competentă a unui stat contractant consideră că informația care s-a primit de la autoritatea competentă a unui alt stat membru este posibil să fie folosită de autoritățile competente a unui stat terț, ea poate transmite informația ultimei autorități competente menționate, cu acordul autorității competente care a furnizat informația.

Art. 124³⁵: Limitări la schimbul de informații

(1) Prezentul capitol nu va impune nici o obligație statului membru căruia i se cere informația de a face cercetări sau de a furniza informații, dacă în acest stat ar fi contrară propriei sale legislații sau practicii sale administrative realizarea unor astfel de cercetări sau colectarea informațiilor solicitate.

(2) Furnizarea informației poate fi refuzată când ar conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unei informații a cărei dezvăluire ar fi contrară politicii publice.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza să furnizeze informațiile când statul membru vizat este în imposibilitate de a furniza informații similare, pentru motive practice sau legale.

Art. 124³⁶: Notificarea

(1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă a celuilalt stat membru va notifica, în conformitate cu prevederile legale care reglementează notificarea unor instrumente similare în statul membru solicitat, destinatarul tuturor instrumentelor și deciziilor care sunt emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant și care privesc aplicarea pe teritoriul său a legislației privind impozitele acoperite de prezentul capitol.

(2) Cererile pentru notificare vor indica subiectul instrumentului sau deciziei care urmează a fi notificat și vor specifica numele și adresa destinatarului, împreună cu orice alte informații prin care se poate facilita identificarea destinatarului.

(3) Autoritatea solicitată va informa imediat autoritatea solicitantă asupra răspunsului său la cererea pentru notificare și, în mod special, va comunica data de notificare a deciziei sau a instrumentului la destinatar.

Art. 124³⁷: Verificări simultane

(1) Când situația fiscală a uneia sau a mai multor persoane supuse impunerii este în interesul comun sau complementar a două sau mai multe state membre, aceste state pot conveni să desfășoare verificări simultane pe teritoriile lor, astfel încât să poată schimba informațiile

astfel obținute ori de câte ori un astfel de schimb de informații este mai eficient decât efectuarea de verificări numai de către unul dintre statele membre.

(2) Autoritatea competentă din fiecare stat membru va identifica în mod arbitrar persoanele supuse impozitării, pe care intenționează să le propună pentru o verificare simultană. Această autoritate competentă va comunica autorităților competente responsabile din celelalte state membre vizate cazurile care, din punctul său de vedere, ar fi subiectul unei verificări simultane. Această autoritate competentă va comunica motivele sale în ceea ce privește alegerea cazurilor, cât mai mult posibil, prin comunicarea informațiilor care au condus la luarea deciziei pentru o verificare simultană. Autoritatea competentă va specifica perioada de timp în care se vor derula operațiunile de control.

(3) Autoritatea competentă din fiecare stat membru vizat va decide dacă dorește să ia parte la operațiuni de verificări simultane. La primirea unei propuneri pentru o verificare simultană, autoritatea competentă va confirma acordul sau va comunica refuzul său, motivat, celeilalte autorități.

(4) Fiecare autoritate competentă din statele membre vizate va numi un reprezentant, care va avea responsabilitatea supravegherii și coordonării activității de control.

Art. 124³⁸: Consultări

(1) Pentru scopurile implementării prezentului capitol, consultările vor fi ținute, dacă este necesar, în cadrul unui comitet care va avea loc între:

a) autoritățile competente ale statelor membre vizate, la cererea fiecăruia dintre ele, cu privire la problemele bilaterale;

b) autoritățile competente ale tuturor statelor membre și Comisie, la cererea uneia dintre aceste autorități sau a Comisiei, în măsura în care problema ridicată nu este numai în interes bilateral.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot comunica în mod direct între ele. Autoritățile competente ale statelor membre pot, prin asistență reciprocă, să permită autorităților desemnate de acestea să comunice direct între ele în cazurile speciale sau în alte categorii de cazuri.

(3) Când autoritățile competente încheie acorduri care vizează probleme bilaterale, acoperite de prezentul articol, altele decât cele cu privire la cazurile individuale, acestea vor informa cât mai repede posibil Comisia asupra acestui fapt. La rândul său, Comisia va notifica autoritățile competente ale statelor membre.

Art. 124³⁹: Schimb de experiență

Statele membre vor monitoriza în mod constant, împreună cu Comisia, procedura de cooperare prevăzută în prezentul capitol și vor face schimb de experiență, în special în domeniul prețurilor de transfer din cadrul grupurilor de întreprinderi, în scopul îmbunătățirii unei asemenea cooperări și, atunci când este cazul, pentru redactarea unor reglementări în domeniile vizate.

Art. 124⁴⁰: Aplicabilitatea unor prevederi largite referitoare la asistență

Prevederile anterioare nu vor împiedica îndeplinirea oricăror obligații mai extinse referitoare la schimbul de informații care pot decurge din alte acte juridice.

Art. 124⁴¹: Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, care transpun prevederile Directivei nr. 77/799/CEE privind asistența reciprocă între autoritățile competente din statele membre în domeniul taxării directe și impunerii primelor de asigurare, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

► (la data 01-Jan-2007 titlul V, capitolul III completat de Art. I, punctul 79. din [Legea 343/2006](#))